

9. EVOLUCIONI MODEL

Model evolucionog razvoja (Engl. *Evolutionary Development*) je nastao kao protivteža modelu vodopada **početkom '80.-tih godina 20. veka**. Cilj je bio da se smanji vreme razvoja softvera, poveća učešće korisnika u razvoju, da se mnogo ranije dobije povratna informacija i poveća kvalitet konačnog proizvoda.

Karakteristike: Na osnovu približne početne specifikacije zahteva i opisa problema razvija se početna verzija softvera i prikazuje se korisniku. Razvoj se odvija kroz primenu svih faza uz mogućnost povratka na bilo koju fazu razvoja. Na osnovu korisničkih primedbi, polazna verzija se poboljšava, opet pokazuje korisniku, itd. Nakon dovoljnog broja urađenih privremenih verzija, dobija se konačna verzija softvera. Unutar svake iteracije, osnovne aktivnosti se obavljaju simultano i ne mogu se razdvojiti.

Prednosti:

- Model može da proizvede brzi odgovor na zahteve korisnika.
- Razvoj je moguć i onda kad su zahtevi na početku razvoja nejasni.
- Specifikacija se može postepeno razvijati u skladu sa sve boljim korisnikovim razumevanjem problema.
- Mogućnost korišćenja dobro razvijenog dela softvera.

Mane:

- Proces nije transparentan i pogodan za menadžere.
- Konačan sistem je vrlo često loše strukturiran zbog stalnih promena, te nije pogodan za kasnije održavanje.
- Zahtevaju se posebni alati i natprosečni softverski inženjeri sa velikim znanjem, poznavanjem softverskih alata za razvoj i tehnologija.
- Velika količina softvera koja se razvija i čije verzije treba jako dobro organizovati.